

Kukla Ustası 9

– SönmezKORKMAZ · 14 Temmuz 2024

Zekanın Evrimi : Düşlerin Boyacısı

Endüstriyel tasarım ve ürün geliştirmede bir öncü olan Innovatech, son teknoloji ürünü tasarımlarının pazarda devrim yaratma becerisiyle ve sınırları zorlama yeteneğiyle uzun zamandır tanınıyordu. İnovasyon alanında sağlam bir temele sahip olan şirket, teknolojik ilerleme dünyasında mükemmel bir üne sahipti.

TIT'deki Optima konferansının haberi Innovatech'in karizmatik ve zorlu CEO'su Victor Townsend'e ulaştığında, Victor fırsatın kapısını çaldığını hissetti. Hiçbir meydan okumanın kendisini geçip gitmesine izin vermeyen Bay Townsend, çelik gibi bakışlarını etrafa kararlılıkla yayarken Ar-Ge ekibini ofisine çağırdı.

Havada kasvetli ve endişeli bir bekleyiş varken, Victor toplanan ekibinin önünde ağır adımlarla yürüyor, varlığının ciddiyetini hissettiriyordu. "Bayanlar ve baylar," diye başladı. Sesi inançla zihinlere yöneliyordu, "Bildığınız gibi Optima yeni bir standart belirledi ve biz oluşan yeni standartların gerisinde kalmayacağız. Bu meydan okumayı karşılamak ve hatta aşmak için sizlerden elinizden gelenin en iyisinden daha azını beklemiyorum."

Victor Townsend, sözlerine devam ederken; deneyimli ve yetenekli bir endüstri mühendisi olan Daniel

Foster'ı işaret ederek "Daniel'ı bu projeye liderlik etmesi için görevlendiriyorum. Hepinizi başarıya götüreceğine inanıyorum diye ekledi.

Ekip Victor'u sessiz bir saygı içinde izliyordu. Victor kararlı birkaç cümle için son bir derin nefes daha alarak ultiatomunu verdi. "Altı ayınız var. Bu süre içinde zihinleri yakacak dimağları açacak sonuçlar bekliyorum. Başarısızlık artık bizim için bir seçenek değil. Innovatech pazarı domine etmeye devam edecek ve dünyaya gerçek inovasyonun neye benzediğini göstereceğiz."

Victor bu sözlerle birlikte odadan çıktı ve AR-GE ekibini sözlerini özümsemeye bıraktı. Artık bu görevin ağırlığını omuzlarında taşıyan Daniel derin bir nefes aldı ve zihnini önündeki ürkütücü göreve hazırladı. Innovatech'in duruma ayak uydurmasının ve mümkün olanın sınırlarını bir kez daha yeniden tanımlamasının zamanı gelmişti.

Teknolojinin acımasız dünyasında, SynchroniTech'in Optima'yı satın alması kıyasıya bir rekabete zemin hazırlamıştı. Innovatech'in kurnaz ve hırslı CEO'su Victor Townsend, tehlikenin farkındaydı ve pazarda kendine bir yer edinmeye kararlıydı. Başarının doğru bağlantılara ve hayati bilgilere erişime bağlı olduğunu bildiğinden, SynchroniTechde eskiden beri tanıdığı olan John Robertson ile yakınlaşmaya karar verdi.

Victor'un planı için paha biçilmez bir değer olan John, SynchroniTech'in iç işleyişi hakkında derin bilgilere sahip beyin takımlarından birinin ekip lideriydi. İkili lüks bir restoranın loş, gizli bir köşesinde buluştu; bardakların şingirtisi ve sohbetin mırıltısı gizli pazarlıklarına uygun bir müzik sağlıyordu.

Victor öne doğru eğildi, teklifini açıklarken sesi ancak fısıltıyı aşıyordu. "John, içeriden birine ihtiyacım var. Bu oyunda üstünlük sağlamak için ihtiyacım olan bilgiyi bana verebilecek birine." Devam etmeden önce John'un tepkisini ölçmek için durakladı, "Elbette işbirliğimizin maddi faydaları da olacak."

Potansiyelini görmezden geldiği ve hak ettiğini düşündüğü terfileri kendisine vermediği için SynchroniTech'e karşı son zamanlarda içinde kırgınlık ve öfke beslemiş olan John, bunu hem intikam hem de kişisel kazanç için bir fırsat olarak gördü. Bir an tereddüt etti, risklerin farkındaydı ama sonunda hak ettiğini alma ihtimali karşı konulamayacak kadar cazipti.

"Pekâlâ Victor," diye kabul etti John, sesinde çelik gibi bir kararlılık vardı. "İhtiyacın olan bilgiyi sana getireceğim."

John'un gizli yardımıyla Victor Townsend Ar-Ge ekibini harekete geçirdi ve Optima'nın başarısını yakalamak için yorulmak bilmeden çalışan ekibin sınırlarını zorladı. John'un gizli bilgileriyle donanmış olan Victor, Innovatech'in pazara girişini acımasız bir verimlilikle yönetti. CEO'larının amansız hırsıyla hareket eden ekip, bir adım önde olmak için gece gündüz çalıştı.

Bu arada, John'un SynchroniTech içinde köstebek olarak sürdürdüğü çifte yaşam ruhuna zarar vermeye başladı. Victor'a bilgi sızdırdıkça, her zaman var olan keşfedilme korkusu peşini bırakmıyordu. İhanetinin ortaya çıkması halinde sonuçlarının korkunç olacağını biliyordu. Yine de, finansal ödül ve uzun zamandır kendisinden kaçan başarının tadına bakma vaadinin cazibesine kapılan John, bu tehlikeli oyunda rol almakta ısrar etti.

Innovatech ekibinin ilerlemesi Victor'un amansız baskısı altında hızlandıkça, kısa süre içinde SynchroniTech'in alandaki hakimiyetine meydan okuyacak sonuçlar üretmeye başladılar. SynchroniTech yöneticilerinin haberi olmadan, gölgelerin arasından, gizli silahları olacak bilgilerle beslenen zorlu bir rakip ortaya çıkıyordu.

Victor ve John arasındaki anlaşma sağlaştıkça, Victor Townsend Ar-Ge ekibini bir araya getirmenin ve inovasyon çarklarını harekete geçirmenin zamanının geldiğini düşünüyordu. Innovatech'e gelen Victor, şirketin konferans salonunda acil bir toplantı düzenlemek istedi ve tüm kilit personelin hazır bulunduğundan emin olunması talimatını verdi. Bunların arasında, uzmanlığı proje için paha biçilmez olacak olağanüstü bir endüstri mühendisi olan Daniel Foster da vardı.

Victor'un sözleri salonda yankılanırken laboratuvardaki titreşen enerji yoğunlaşıyor gibiydi. Daniel ve ekip sorumluluğun ağırlığının üzerlerine çöktüğünü, göğüslerinde bir duygu selinin döndüğünü hissettiler. Kalpleri, Optimaya meydan okumanın adrenali ve bilinmeyene doğru atılma ihtimali ile hızla çarpıyordu.

Victor'un ayak sesleri uzaklarda kaybolurken, ekip üyeleri merkezi iş istasyonunun etrafında toplandı, gözleri Varyasyonel Otomatik Kodlayıcının büyüleyici iç işleyişini gösteren ekrana yapıştı. Bir zamanların göz korkutucu algoritmaları şimdi canlı bir dans, önlerinde açılan olasılıklardan oluşan bir yıldız geçidi gibi görünüyordu.

Planlarını tartışmaya başladıklarında fikirler zihinlerde beklentiyle çatırdadı, sesleri heyecan ve kararlılık kovanı gibiydi. Düşünceler bir ateşin içindeki kıvılcımlar gibi ileri geri sığıyor, her yeni öneri bir öncekinin üzerine ekleniyor ve onları durdurulamaz bir ivmeyle ileriye doğru itiyordu.

Yorulmadan çalıştıkça saatler günleri kovaladı, laboratuvar yaşayan, nefes alan bir inovasyon ve yaratıcılık organizması haline geldi. Ekip kendilerini yorgunluğun son eşiğine kadar zorluyordu. Zihinleri vizyonlarını hayata geçirmek için duydukları amansız arzu tarafından tüketiliyor, yorgun gözler ve klavyelerde dans eden ellerle Varyasyonel Otomatik Kodlayıcı VAE'yi, bir yapay zeka şaheserine dönüştürerek yavaş yavaş rafine ediyorlardı.

Ve günler haftalara dönüştükçe, adanmışlıkları meyve vermeye başladı. Bir zamanlar ulaşılması zor olan,

görsel algılama ve anlama yeteneğine sahip bir yapay zeka yaratma hedefi giderek yaklaşıyor, yakınlığıyla onları cezbediyordu. Her küçük zafer, her atılım ekipte coşku dalgaları yaratıyor, onları daha derine inmeye, yıldızlara ulaşmaya teşvik ediyordu.

Victor kürsüye çıktığında odadaki atmosfer gergindi, gözleri odayı tarıyor, personelinin yüzlerini inceliyordu. "Bayanlar ve baylar," diye başladı yine her zamanki gibi, sesi soğuk ve odaklanmıştı, "SynchroniTech'in Optima'yı satın alması bu sektördeki geleceğimiz için bir tehdit oluşturuyor. Ama aynı zamanda bize cesaretimizi kanıtlamak ve pazardaki payımızı almak için bir fırsat sunuyor." Sözlerine devam etmeden önce durakladı ve sözlerinin iyice yerleşmesine izin verdi. "Her birinizden tam bir bağlılıktan daha azını beklemiyorum. Misyonumuz Optima'yı aşmak ve bu sektörün ön saflarında hak ettiğimiz yeri almaktır. "Sonuç istiyorum, hem de hızlı bir şekilde," diye sözlerini tamamladı Victor, gözleri Daniel'inkilere kilitlenmiş, sanki sessiz bir meydan okumada bulunuyordu. "Eğer başarısız olursak, Innovatech için sonuçları çok ağır olur. Ama başarılı olursak, isimlerimiz teknolojinin gidişatını sonsuza dek değiştiren öncüler olarak tarihe geçer."

Bu sözlerle Victor odadan ayrıldı ve ekibi önlerindeki görevin büyüklüğü ile boğuşmaya bıraktı. Ekipteki herkes başarıya giden yolun zorlu olacağını biliyordu ama bu zorluğun üstesinden gelmeye ve Innovatech'in yapay zekâ tarihindeki yerini sağlamlaştırılmaya kararlıydılar. Fakat hırslı arayışlarının altında yatan karanlık sırrın, hain John Robertson'a olan güvenleri olduğunu bilmiyorlardı.

Bu arada, John'un SynchroniTech içinde köstebek olarak sürdürdüğü çifte yaşam ruhuna daha fazla zarar veriyor, her güne, başarı ile mutlak yıkım arasındaki çizginin giderek incelmesi tehlikeli bir dansla başlıyordu. Robertson, her bilgi sızdırışında keşfedileceği korkusundan bir türlü kurtulamıyordu. İhaneti ortaya çıkarsa sonuçlarının korkunç olacağını biliyordu. Etrafındaki dünya, işkence gören ruhunun içindeki kaosu yansıtarak bükülmeye ve çarpıklaşmaya başlamıştı.

John SynchroniTech'in koridorlarında yürürken, çalışanların gölgeleri sanki uzayıp bükülüyor, onu takip eden mürekkep gibi siyahlıkların kendisini gözlediği sanısına kapılıyordu. Bir zamanlar tanıdık olan koridorlar, kalbini saran korku ve endişeyi yansıtan uğursuz bir enerjiyle titreşiyor gibiydi. Yine bir zamanlar rahatlık ve teselli kaynağı olan iş arkadaşlarının kahkahaları ve dostlukları bile artık uyumsuz seslerden oluşan bir armoni gibi geliyordu, sarsıcı ve rahatsız edici bir gerginlik içinde hızla ilerliyordu.

John, geceleri huzursuz bir uykuyla boğuşuyor, bu huzursuzluk onun sıkıntılı vicdanını daha da yıpratıyordu. Bir zamanlar uyanık dünyanın taleplerine karşı bir sığınak olan rüyalar, cafcaflı renklerden ve çarpık şekillerden oluşan sarmal bir karnavala dönüşmüştü ve çifte hayatının kargaşasından hiçbir teselli sunmuyordu. Düşünceleri bir suçluluk, korku ve şüphe girdabı gibi kendine tekrar dönüyor, her biri tehlike ve pişmanlığın cesur tonlarıyla renkleniyordu.

Ancak bu kargaşanın ortasında, tek ve yakıcı bir hırs John'u ileriye götürmeye devam etti. Maddi kazanç

arzusu. Bu her şeyi tüketen ihtiyaç, dünyayı algılayışını çarpıttı ve onu grotesk bir risk ve ödül oyununa dönüştürdü. Aldatmacalarının sonunda işe yarayacağı, zenginlik ve gücün canlı cazibesinin her hareketine musallat olan karanlık gölgelere bir gün ağır basacağı inancına sarıldı.

John kendi yarattığı şeytanlarla boğuşurken, Innovatech'teki ekip çalışmaya devam etti, her başarıları John'un ikiyüzlülüğünün çökmekte olan temeli üzerine inşa edildi. Ancak riskler arttıkça ve ispiyonlanan bilgi verileri yığıldıkça, John'un kendisi için yarattığı çarpık, canlı dünyanın çökmesi ve farkında olmadan geleceklerini onun ihaneti üzerine inşa edenlerin hayallerini de beraberinde götürmesi an meselesi gibi görünüyordu.

Kendisine musallat olan amansız ikilemlere ve korkulara bir son vermek isteyen John, Viktor'la yüzleşmeye karar verdi. Gizli buluşmaları sırasında John bilgi sızdırmayı bırakma niyetini açıklarken sesi titriyordu.

Viktor dikkatle dinledi, gözleri karanlık, zehirli yarıklar halinde daraldı. "John... John... sen bir iş adamının hayatındaki en tehlikeli hastalığa yakalanmışsın, dostum. Vicdan. Evet, vicdan bir iş adamının en büyük zihinsel hummasıdır."

John duraksadı, kucağında sıkıca kenetlenmiş ellerine baktı. Hayallerinden bahsetti, peşini bırakmayan gölgelerden arınmış, huzurlu ve dürüst bir hayatın hayallerinden. Ama Viktor onun itiraflarından hiç etkilenmemiş gibi, soğuk bir şekilde sözünü kesti. "Bu rüyalar için vicdanını boğmalısın, John."

Sert mizaçlı ve karanlık eğilimli bir adam olan Viktor Townsend sandalyesinde öne doğru eğildi. "Vicdanını zihninin en uzak, en ıssız köşesine atmalı ve onu başıboş bir köpek gibi boğmalısın." Viktor'un öfke ve aşağılamadan oluşan çarpık bir maske gibi olan gerçek yüzü doğasını ele veriyordu. Birçok konuda yüzeysel bilgiye sahip olan fakat daha bilgili görünmek için baskı ve yalanlara başvuran bir adamın hiç kimseyi dinlemeyen ve ne pahasına olursa olsun inatla kendi yolunun peşinden giden bir şizofrenin doğası kendini ele veriyordu.

Viktor'un fevri kişiliği geçmişte hızlı ve çoğu zaman pervasız kararlar almasına neden olmuştu. Dünyasının çarpık renkleri geniş, şiddetli darbelerle boyanmıştı. Her kelimesi karanlığın ve manipülasyonun ağırlığını taşıyordu.

John onu dinlerken oda sanki etrafını sarıyor, duvarlar Viktor'un sözlerinin tehdidiyle titreşiyordu. Rüyalarının canlı tonları solmaya başlamış, yerini onu boğmakla tehdit eden baskıcı bir karanlığa bırakmıştı. Verdiği kararın ağırlığı üzerine çökmüş, onu içinde bulunduğu durumun katı gerçekliğiyle yüzleşmeye zorluyordu. Hayallerini korumak için gölgelerin derinliklerine dalması, ruhunu insan doğasının en karanlık gölgeleriyle lekeleyecek bir yolda yürümesi gerekecekti.

Acımasız iş adamı Victor Townsend'in çok az kişinin bildiği karanlık ve çarpık bir geçmişi vardı. Yıllar önce, o ve ortağı Philip Carson küçük bir iş kurmuşlardı. İşleri büyüdükçe Victor'un açgözlülüğü ve hırsı da büyüdü. İki şeyi arzuluyordu: Güç ve Philip'in güzel karısı Isabella.

Gölgelerde gizlenen bir yılan gibi, Victor karmaşık bir aldatma ile ihanet ağını örmeye başladı. Bu, soğuk ve hesapçı zihninin derinliklerinde tasarladığı çarpık bir plandı. Victor, manipülasyon becerilerini kullanarak kendisini hem Philip hem de karısı Isabella için şefkatli bir dost olarak gösterirken, onları içten içe yok edecek, ince detaylarına kadar düşünülmüş tuzaklar hazırlıyordu.

Şeytani planının ana hatları kısa sürede şekillendi. Victor şirketten gizlice para hortumladı, sahte belgeler düzenledi ve kayıplar uydurdu, tüm bunları yaparken de Isabella'ya kendini sevdirdiyordu. Şizofren ve çarpık dünyasında kendini trajik bir aşk hikayesinin kahramanı olarak görüyor, genç kızı değersiz kocasından kurtardığına kendini inandırıyordu.

Doğru zaman geldiğinde Victor tuzağını kurdu. Philip'i dolandırıcılık ve zimmetine para geçirmekten tutuklattı ve utanç içinde sürüklenip gitmesini sağladı. Philip'in masumiyet çığlıkları adliye koridorlarında yankılandı ama sağır kulaklara çarptı.

Philip'in aradan çekilmesiyle Victor ganimetlerine sahip çıktı. Şirketin kontrolünü ele geçirdi, eski ortağının hisselerini elinden aldı ve Isabella ile başlayan yasak aşk ilişkisine devam etti. Victor'un çarpık zihni, zorluklara karşı zafer kazandığını ve hakkı olanı aldığını fısıldayıp durdu. Çünkü Victor'un tavırlarının cesur renkleri ve abartılı hareketlerinin herbirinin altında karanlık ve çarpık bir ruh yatıyordu.

Victor Townsend'in geçmişi, gizli bir galeride kilit altında tutulan grotesk bir şaheser gibi saklı kalmış, ruhunun karanlığı parlak renkli ama nihayetinde sahte bir kaplamanın ardına gizlenmişti.

-Devam edecek-